

Ansızın Ölümü Çağırabilirim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Kasım 2017

Bir kehanet yuvarlanır dilinden gecenin
Yeşile çalan göğün rengini azat eden
Yine deli feneri yüreğin.

Kumpasa kurban giden menfi bir aşk,
Yörüklerin sevdasında şiir
Düztaban yetilerime anlam yüklerim
Kasım taşırken nefesini Aralık'a
Pişkin yumruklarında gözü pek deyimlerin
Hayli akli başındadır suretimde
Kayan izlerin de telaşını sürerim.

Ansızın ölümü çağırabilirim
Belki de mutlak sona haiz
Üç beş saat dilimi.
Sonra da başa dönerim,
Başım iki elimde
Yüreğin feri zaten söndü sönecek
Karınca kararınca
Sevgiyi mihrap;
Sonları revnak geçmişin de özeti adeta
Günü uyuttuğum kadar neşeliyim
Azıcık da derbeder
Debdebeli sevdaları bilmem ben, deyip de
Kendimce sevdiğim,
Sevdiceğim şiirlerim.

Gözden irak bir sure de olsa aşk
Ya da yüreğin ılıman nefesinde
Buğulu bir ses,
Döngüde keramet saklı ne de olsa
Dövündüğüm kadar
Dövülmediğim mi yalan,
Demenin de ötesinde
Kaykıldığım kendi halinde inceden bir şiirim

Latifin dilinde saklı bir imge
Ve imgede saklı ben;
Benden yana olsa da tüm derdi evrenin
Beni öteleyen hangi cümleyse
Reşit ve makul düzeyde
Verdiği emre biat
Aşkın kapsama alanında
Yüz görünümü bir beyan
Asılsızlığın asılı olduğu gök kubbe.
Her şiirde kendi darağacımı kurup
Yine kendimi sallandırmaya dair
O muazzam merak.

Son nefesini üflediğim
Şu dize kadar da yeknesak
Bir kelimim,
Ahir ömürde
Uzak kılındığım mutlak
Mutluluk kadar
Yasak aşklara gocunduğum
Sözüm ona salkım saçak benliğim
Dilli dilazer fetvası
Yine kiblemde aşka ramak kala
Belki de aşkın son bulduğuna dair bir
Rivayet yüklenmişken
Yalın ayak koştuğum her şiir kadar
Derdi tasayı uzak kıldığım
En bayat nimet kimine göre.

Hâşâ, demenin de çok ötesinde
Gözümde sakındığım bir cihat benimki
Yine kendi ile tüm derdi
Varsın sokulsun nice nifak
Mademki hayatta tek kazanım
Riayet ettiğim o milat
Miadım dolmadan
Yola devam etmeyi,
Maharet bildiğim kadar da kâhinim:
Bir şiiri

Bir de sevgiyi kutsayan
Tanrı'ya düşkünlüğüm
Sefil varlığımdan uzak kıldığım
Her kayıt, ad'ımdan öte
Adımlarım karınca ağırlığında
Yüküm, derdime tuzak kurduğum
O saf ikliminde meramın
Vuku bulduğu
En şaibeli döngü
Yine olmazın oluru bir aşkı
Nimet bildiğim
Onca surede sakındığım kötülükten
Dilimdeki hutbede
Sokulduğum hidayet kadar da kutsal bildiğim
Döngü mahiyetinde.

Uzak kılındığım olsa da
Her yüreğe sığınmak adına
Gönüllüyüm ben:
Şiirin kursağında
Bir boyunduruk bildiğim
Şu hüzne biat
En aykırı iklimim
Kendimce yazdığım her şiirde;
Kendimi kendime ve evrene sunduğum.

TÜM İSLAM ALEMİNİN VE DEĞERLİ DOSTLARIMIN KANDİLİNİ KUTLARIM.